

AGVETŐ

A PÁPATESZÉRI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA ÉRTESÍTŐJE

TEMPLOMUNK BÚCSÚNAPJA

Szűz Máriát ünnepeljük a mai napon. Szűzanya neve kedves mindannyiunknak. Szűzanya. Anya. Édesanya. Égi édesanya. Ezek a szavak jutnak eszünkbe és nem véletlenül. Gondban, bajban, nehézségek, szükségek idején sokunknak Ő az első, aki eszébe jut, mint segítők, mentsvárunk, csak előtte tudja igazán kiönteni lelkét, elmondani szíve bánatát. Az Ő kezébe tudjuk csak letenni terheinket, remélve, hogy segítséget kapunk tőle. Nem is csalódik benne senki sem. A mi Máriánk igazi, jó édesanya, aki törődik gyermekeivel. Meghallgatja, mi nyomja a szívünket, megérti bánatunkat elesetségünket, megvizsgálja terheinket. Azután megoldást ad minden bajunkra, orvosságot lelkünk sebeire. Ezt az orvosságot úgy hívják: Jézus Krisztus.

Ő a gyógyír minden bajunkra, minden nehézségünkre. „Én vagyok az út, az igazság és az élet... Mindenki vegye fel keresztjét... Az én igám édes, az én terhem könnyű... Jöjjetek mindnyájan, kik tehet hordoztok, én felűdítlek benneteket...” Mind-mind Jézus szavai az elesett, sokszor elviselhetetlennek látszó terheket hordozó emberhez. A Boldogságot kereső, de azt nem találó földlakóhoz. A világban helyét és élete értelmét, célját keresőhöz.

Mi, itt a földön, a mindenséget akarjuk, a végtelent. Jézus az öröklétet kínálja. Létünk okát és értelmét akarja adni: magát az Istent. Mert – talán tudunkon kívül – Őt keressük ragaszkodásainkban, szerelmünkben, szeretetünkben – gyakran önzésünkben, reménykedéseinkben, kétségbeesésünkben. Abban biztosak vagyunk, hogy még nem értük el, de törekszünk felé. A lelkünk, a szívünk Őt keresi. A biztos pontot, amihez

lehet igazodni, a szeretet melegét, ahová életviharok idején oda lehet bújni, hogy úja gyulladjon a szívünk, ahol megértő simogatást kaphatunk.

Őt akarja orvosságként adni számunkra Jézus segítségével Szűzanyánk. Arra biztat, tekintsünk az ő életére. Ébredjünk rá arra, az istenanya élete azért volt szeretettel teljes és megelégedett, mert el tudott fogadni jót és rosszat egyaránt Teremtője kezéből. Úgy tudott élni Isten állandó jelenlétében, ahogy a teremtés kezdetén tehette az ember.

Azt gondoljuk, a kezdeti Édenkert mentes volt minden gondtól, bajtól, nehézségtől, mindenki örökké élt. Nem. Az EMBER akkor ISTENNEL élte az életét. Természetes volt számára mindaz, ami vele történt, legyen az jó, vagy rossz, mert nem számított semmi más, mint az, hogy Teremtőjével bensőséges kapcsolatban lehet, hogy érezheti feltétlen szeretetét. Tudta, hogy a földi világból való távozása az élete része, Isten közelsége egy pillanatra sem szűnik meg közben. Élő, lángoló kapcsolata volt az Atyával. Ez volt az Édenkert: Isten volt mindenben minden. Nem csak része az ember életének, hanem maga az ÉLET volt. Ezt veszítettük el, erre vágyakozunk. Évezredek tapasztalata, hogy saját erőnkől képtelenek vagyunk visszatérni a Paradicsomkertbe, ahol Istennel kézenfogva járhatunk nap mint nap. A mi Máriánk azonban segített az egész emberiségen: megszülte Istent az általa teremtett világba. Szűzanya ezt adja nekünk vigaszul és reménységül: az ember elhagyta Istent, de Ő annyira szeretett bennünket, hogy utánunk jött a Földre, hogy ha mi nem mehetünk hozzá, Ő lehessen velünk, ha mi nem akarunk Hozzá menni, Ő jön el hozzánk. Ennél nagyobb vigaszunk nem lehet: Isten hozzánk jön, újra felkínálja az Édenkertet. Újra vele élhetjük a mindennapokat. A lelkünk, a szívünk megtalálhatja Őt, ha igazán keresi. Őt, a biztos pontot, akihez lehet igazodni, a szeretet melegét, ahová életviharok idején oda lehet bújni, hogy úja gyulladjon a szívünk, ahol megértő simogatást kaphatunk.

Ez Mária üzenete a mai világnak a mai kor kereső, szenvedő, szeretetre, életcélra éhes emberének: **az Isten szeret téged.**

Viszonzást nem várva, túlsorduló mértékkel szeret. Magát adja, mert többet nem adhat, hisz Ő a Mindenség. „A mindenséggel mérd magad” halljuk egyik nagy költőnkől. Isten rég magával mér bennünket. A Mindenséggel. MÉR és nem mérlegel, mert bármennyire is mér bennünket, tudja, hogy csak egyfajta eredménye lehet ennek a mérésnek: szeretetünkért cserébe szeretet. Ezt adja nekünk.

A Szűzanya csak annyit kér: fogadjuk el. Fogadjuk el, hogy Isten Jézuson keresztül saját magát adja oda legszeretettebb teremtményének, az embernek. Ezért hallgatja meg minden hozzá forduló gyermekét, hogy közbenjárjon érte az Úrnál, ezért segít oly sokszor rajtunk, hogy végre nyíljon fel a szemünk és lássunk a világban ne csak nézzünk. Lássuk meg Istent, és a mi életünk is ugyanolyan istenközelségben – vagyis boldogságban – tejen el, mint az övé. Ezért óv, int figyelmeztet. Igazi édesanya.

Ahogy jó gyerekhez illik: hallgassunk édesanyánkra. Ő mindig a legjobbat akarja nekünk. Isten akaratát elfogadva élni a Földön, elfogadni jót, rosszat egyaránt, mindkettőt felhasználni arra, hogy közelebb jussunk Teremtőnkhez – ahogy Jézus

tanította nekünk -, majd birtokolni az szeretet teljességét odafönt, ahol lelkünket örök otthon várja, melyet nem emberkéz épített, hanem az örök Szeretet.

AZ ELMÚLT IDŐSZAK ESEMÉNYEI MÁRCIUS 13. ATTYAPUSZTÁN

Ismét szombatra esett a márciusi engesztelő napunk időpontja, melyet újra Attyapusztán töltöttünk el, élvezve a kedves nővérek vendéglátását.

Alkalmunk volt elvégezni szentgyónásunkat, valamint egy jó hangulatú szentmisén is részt vehettünk, így könnyű lélekkel, Szűzanyában bízva és nála megnyugodva térhettünk vissza szereteteinkhez.

HÚSVÉT

Ez évben is felkészültünk legnagyobb ünnepünk megülésére. A nagyböjti keresztutak után, melyeket ismét hétről hétre más korcsoporttal jártunk, virágvasárnap elénekeltük Urunk szenvedéstörténetét, hogy a Nagyhétre megfelelő lelki táplálékkal indulhassunk. Nagycsütörtökön megemlékeztünk az Oltáriszentség megalapításáról, majd szentségimádást tartottunk. Nagypénteken a passió meghallgatása után az Úr kereszthalálán elmélkedtünk és sírjánál imádkoztunk, melyet ismét a kis kápolnánkban alakítottunk ki, ahová ünnepélyesen, gyertyák fényénél helyeztük el a halott Krisztus szobrát. Szombat este pedig fény gyűlt a templom előtt, mely aztán beragyogta az Isten házát és a szívünket is, a liturgiát követően ismét körmenetre indultunk, hogy örömünket átadjuk a világnak is: Krisztus feltámadott!

Köszönetet mondok az énekkarnak, mely kántorasszonyunk vezetésével felkészült az ünnepi szolgálatra, és mindenkinek, aki világi elnökünk vezetésével széppé tette ünnepünket ez évben is.

ZENGŐ MÁRIA-DICSÉRET PÁPATESZÉREN

A májusi Fatimai napunkon – az Önkormányzat támogatásával – vendégül láthattuk Petrás Mária keramikus művészt, aki a Polgármesteri Hivatalban rendezett kiállítása révén jutott el hozzánk. Férjével, Döbrentey Kornél íróval-költővel velünk együtt imádkoztak templomunkban, majd Fatimai-napunk végén a művész nő csengő hangon énekelt Mária-énekeivel dicsérte a Szűzanyát és vidámította lelkünket. Az imaórát követően megtekinthettük a Hivatalban vallásos tárgyú kerámiáinak kiállítását is, melyet Szalczser György polgármester bevezetője után Döbrentey Kornél nyitott meg.

VESZPRÉMI MINISTRÁNS TALÁLKOZÓ

Egyházmegyei ministráns találkozón vettünk részt a Hittudományi Főiskola épületében. Csapatokra osztották az egyházmegye minden részéből idesereglett gyermekhadat és játékos vetélkedőkre került sor. Ezt egy írásbeli teszt követte, majd a fonom ebéd után a jelenlegi pápa megválasztásával kapcsolatban vetítettek egy filmet a seminaristák, ezt követte az eredményhirdetés. Ahhoz mérten, hogy először vettünk részt ilyen találkozón jó szereplésnek mondható az az oklevél, melyet Szabó Viki nyert a „különítménynek”.

MÁJUSI LITÁNIÁK

Kis csapat gyűlt össze minden héten hétfőtől péntekig esténként a templomban, hogy a Szűzanyát köszöntse és az egyházközség különféle szükségleteihez kérje közbenjárását. Lelkileg feltöltődve hagytuk el minden alkalommal Isten házát. Köszönet mindenkinek, aki az imádság szolgálatát vállalta felebarátaiért Szűz Mária hónapjában.

ELSŐÁLDOZÁS

Idén 7 teszéri és szentiváni elsőáldozó vehette magához először az Oltáriszentséget. Hosszú felkészülés után jutottak el életük ezen örömteli eseményéhez, imádkozunk értük,

hogy megmaradjanak hitükben és bér mátkozókként felnőtt tagjai tudjanak lenni egyházközségeinknek.

ÚRNAP

Az előző évben felújítottunk régi hagyományunkat, az úrnapi körmenet megtartását a Petőfi utcában. Idén is gyönyörű sátrakkal és oltárokkal várták az Úr érkezését a megszokott helyeken a testvérek. A szépen díszített templomból, virágszirmokkal felhíntett úton jutott el Jézus az Oltáriszentségben a neki készített kis szentélyekbe, és remélhetőleg szívünk templomába is.

Köszönet mindenkinek, aki lehetővé tette mindannyiunknak e szép hagyomány méltó folytatását.

HITTANTÁBOR

Az idei koppányi hittantábor a változó időjárás ellenére vidám hangulatban telt el. A tábor ez évi témája a papok éve kapcsán olyan szentek és ma élő papok élete, akik példamutatóan végezték el azt a munkát, amelyet Isten rájuk bízott. Így a táborlakók megismerkedhettek Néri Szent Fülöp, Bosco Szt. János, Vienney Szt. János, Szent Jakab apostol, valamint Bőjte Csaba életével, munkásságával. A róluk szóló videofilmek megtekintésére is lehetőség volt. Persze nem maradtak el a sorversenyek, az akadályverseny, a kézműves foglalkozás, a foci, a termálfürdő látogatása, valamint a kirándulás, ezúttal a Bakony környező területein, és egy nagyobb szabású UNO-kártya party. A hagyományos tábori szentmise a szülők, nagyszülők részvételével mindegyik héten csütörtökön lett celebrálva, a kicsiknek egy Néri Szent Fülöp életéből vett jelenet eljátszásával igyekeztek a nagyok segíteni abban, hogy megértsék Isten üzenetét.

Maradandó élményekkel távozhatott mindenki a táborból. Mivel a hátsó pajtában elkészültek az újonnan kialakított hálók, senkinek sem kellett a rossz időben sem sátorban aludnia, fedett helyen lakhatott az egész csapat.

Köszönet mindenkinek, aki bármivel is hozzájárult a tábor létrejöttéhez.

ZARÁNDOKLAT

Hagyományos augusztusi zarándokutunk célja idén Petőfiszállás-Szentkút volt. A viszonylag nagy távolság ellenére, időben érkeztünk a kegyhelyhez, mely Kiskunfélegyházától mintegy 15 km-re délre található. A pálos szerzetesek szeretettel fogadtak bennünket. Alkalmunk volt kereszttutat járni, szentgyónást végezni, szentmisét hallgatni, imaórárt végezni. (A szentmisét végző paptestvér igazi alföldi „Don Camilló”-ként egy jól kinéző zöld Kawasaki motorral érkezett.)

A gyönyörű időben időt szakítottunk arra is, hogy hazafelé jövet Kecskeméten, miután Molnár Ferenc diakónus társam szakavatott vezetésével megtekintettük a társszékesegyházat, körülnézzünk, sétálgassunk a gyönyörű belvárosban.

Élményekkel, lélekben gazdagodva tértünk haza.

PIKNIK

Közös programra, egyúttlre hívtuk meg azokat, akik a karácsonyi műsorban, valamint a húsvéti ünnepkörben és Úrnapján segítségünkre voltak. Vidám hangulatú estét töltöttünk el együtt, idősek és fiatalok, vacsora, sütemény és egy pohár ital mellett. Találtunk közös témát, közös hangot egymással, és ez is volt a cél. Újra megtalálni, felfedezni egymást, felismerni, hogy mi, akik együtt élünk ebben a faluban, összetartozunk. Adja Isten, hogy ez a felismerés megmaradjon szívünkben és egyre több felebarátunkat tudjunk ugyannerre rávezetni.

MINISTRÁNS KIRÁNDULÁS

A ministránsokat és a felolvasókat augusztus 21-én jutalomkirándulásra vittük Budapestre. Megtekintettük a Szent István bazilikát, voltunk a Szentjobb Kápolnában. Földalattival mentünk a Városligetbe, ahol a Közlekedési Múzeumot, majd a múzeum Petőfi Csarnokba kihelyezett repüléstörténeti kiállítását néztük meg. Visszatérve az autókhoz, ebédeltünk, majd a délutáni program a Csodák Palotájában folytatódott, ahol szinte zárásig eltöltöttük az időnket, és részt vettünk a nap utolsó, érdekes fizika előadásán is.

A gyerekek jól érezték magukat, kicsit fárasztó, de tartalmas nap után érkeztünk haza a kora esti órákban.

VERSEK, TÖRTÉNETEK

Szól a harang...

Milyen szépen szól a harang, hívogat titeket.
Ging-galang, ging-galang, jertek, siessetek.
Vasárnap van, készüljétek az Isten házába!
Mert a templom minden-nap jöttötöket várja.
Minden nap hív a harang, hívogaton csendül.
Tudjátok-e, hogy az Isten szól azon keresztül?

Presbiterek, hittestvérek, siessetek bátran!
Hogy az Isten, templomában ne várjon hiába.
Mindenkinek szól a harang, hallgattál-e rája?!
Jöjjetek csak testvéreim, jöjjetek csak bátran.
Összetéve kezeteiket figyeljétek az „Ige” szavára!
Mert Isten Igéje a ti szíveteket is átjárja.
Milyen szépen szól a harang, messze elhallatszik.
Halljátok meg jó emberek, lelketekben lakozik.

Indítsa meg szíveteket a harang szép szava.
Siessetek az Úr házába, kezét kitarja „áldva”.
Gyönyörűen szól a harang, gyertek ide bátran.
Békét, nyugtot, üdvöt nyertek az Ő templomában.
Bimm-bamm, szól a harang, tudjátok, mit mind nektek?
Siessetek az Isten házába és Ő megáld titeket.
(Győrújbaráti haragszentelés alkalmából)

Imádság

Szűz Mária, égi Anyám,
Hallgasd meg az én imám.
Hozzád szólok, esdve, bízva,
Szomorúak nagy vigasza.

Sok bánat a földi éltém,
Segítsd nekem elviselnem.
Nyújtsd ki felém szent kezedet,
Segítsd vinni keresztemet.
Kérjed értem Szent Fiadat,
Tudom jól, hogy Terád hallgat.
Hogy majd az ő szent szívében
Dicsérjelek fenn az égben.
Ó hallgasd meg kérésemet,
Hogy dicsérjem szent nevedet.
És hallgasd meg az én imám,
Szűz Máris, Édesanyám.
Amen.

A földi pokol

Míg egy férfi új autóját fényezte, a kislány felvett egy követ és vonalakat karcolt az autó oldalára. Haragjában a férfi megfogta a gyermek kezét és többször ráütött, nem ismerte fel, hogy a franciakulccsal üti.

A kórházban a gyermek elvesztette az összes ujját a többszörös törés miatt. Mikor a gyermek meglátta apját, fájó tekintettel kérdezte: Apa, mikor fognak visszanozni az ujjaim?

Az apa felismerve tettének súlyát, szólni sem tudott. Visszament az autójához és többször belerúgott. Saját cselekedetétől feldúlva leült az autó elé és a karcolásokat nézte. A gyermek azt írta: „SZERETLEK APA!”

A tárgyak használatra születtek, az emberek szeretetre! A mai világban az embereket használjuk, és a tárgyakat szeretjük... Te ne fordulj ki önmagadból, légy ura érzelmeidnek:

- vigyázz a gondolataidra, szavak lesznek belőlük.
- vigyázz a szavaidra, cselekedetek lesznek belőlük.
- vigyázz a cselekedeteidre, megszokások lesznek belőlük.
- vigyázz a megszokásaidra, szenvedély lesz belőlük.
- vigyázz a szenvedélyedre, rabsággá és végzettedé válhat!

VIDÁM PERCEK

A sündisznóbébi eltéved a sötétben, és bekeveredik az üvegházba. Hosszas bolyongás után, amikor nekimegy egy kifejelett kaktusznak, boldogan tárja szét mancsocskáit:
- Mama!

A falu nagyszájú legénye erejével henege a kocsmában. Ábel megunja, s azt mondja neki:

- Fogadjunk tízezer lejbe, hogy amit én eltolok talicskával, azt te nem tudod visszatolni.

- Na, fogadjunk!

Kerítették egy talicskát, s a kíváncsi kocsmái vendégek kíséretében kivonulnak az utcára.

- Na, lássuk! - húzza ki magát a nagyhangú.

- Jól van! - bólint Ábel. - Na, akkor ülj bele!

Éva kérdezi Ádámot a Paradicsomban:

- Szeretsz engem, Ádám?

- Hát van más, akit szerethetnék?

A székely meg a fia az érett gyümölcsöt szedik össze a kertben. A fiú megkérdezi:

- Mi lesz ebből a sok gyümölcsből, édesapám?
- Hát ha anyád meggyógyul, akkor lekvár; ha nem, akkor pálinka.

A suttyó legényke szántott az apjával. Az apa fogta az ekét, a fiú meg a lovat vezette. Az eke ki-kiugrott a kemény földből. Bosszús volt a székely, szidta a fiát, hogy ő rontja el a szántást.

- Nem én rontom el, hanem az édesapám!

- Hogy beszélsz te az apáddal? Annak idején én nem mertem volna visszafeleselni az apámnak.

- Vót is magának apja?

- Vót bizony, különb mint neked!

A székely fiú riadtan szalad be az apjához a házba:

- Gyűjjék már idesapám, csuklik a tehén!

Az öreg megpödrí a bajuszát, és csendesen válaszol:

- Nem baj az fiam, adjál neki vizet! Attól majd elmúlik.

- Nem úgy csuklik, idesapám, hanem össze!

Szeptemberi program: Szeptember 13. este 7 óra: engesztelő nap, rózsafüzér társulat titokcseréje

Szeptember 18. Reflex ház: délután 2 órától családi nap

Októberi program előzetes:

Október 10. vasárnap a 11 órás szentmisében: Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek megáldja a kívülről felújított templomunkat, majd bérmálás és a falu első említésének 715 éves ünnepi évének megnyitója. Délután 3 órakor a Bakonyságban szintén külsőleg felújított templom megáldása.

Kiadja: Róm.Kat. Plébánia Pápateszér ©

Kiadásért felel és szerkeszti:
Leitner Pál állandó diakonus

Elérhetőségek:

Horváth Tamás plébános: Plébánia: 8558 Csót Rákóczi u. 28. Tel.: 89/354-246; Mobil: 06/20/770-8259

Leitner Pál állandó diakonus: Tel.: 89/352-009; Mobil: 06/20/828-0735